

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد بزرگووارم: خدا قوت. ۱. در مورد تفسیر سوره حمد حضرت امام: تجلی ذات بر ذات را اگر می شود یک جمله موجز که وقتتان را نگیرد در توضیحش بفرمایید. احساس می کنم مشکل پیدا کردم، احساس می کنم این قسمت را نفهمیدم. (تجلی ذات بر ذات ، در مقابل تجلی ذات بر موجودات) ۲. چند سال قبل حقیر خواب بودم، و برای نماز صبح بیدار شدم و وضو گرفتم و نمازم را خواندم، و خوابیدم، بعد دوستان طلبه مرا بیدار کردند که برای نماز صبح بیدار بشوم، من هم گفتم خواندم، صبح متوجه شدم که نماز خواندنی در کار نبوده، و خواب بوده اینها که دیدم. ولی بسیار واقعی بود. سوال اینجاست که این چه حالت از نفس است؟! التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تجلی ذات بر ذات مبتنی است بر علم خدا بر خودش و این که خود را در خود و یا در اسماء به تماشا بنشیند و از این جهت همیشه آنچه در میان است تجلی ذات بر ذات است حتی آنجایی که مخلوقات را خلق می کند. به همین معنا جناب حافظ رازگشایی می کند و می فرماید: «نظری کرد که بیند به جهان صورت خویش / خیمه در آب و گل مزرعه آدم زد». ۲- این نحوه ای از تجرد است و روبه روشن شدن با تجرد نفس، ارزشش آن است که انسان تجرد نفس خود را بهتر حس می کند. موفق باشید